

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Asan/30/2019
Identifikačné číslo spisu: 3018200217
Dátum vydania rozhodnutia: 24.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3018200217.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): lineá - D s.r.o., so sídlom Partizánska 10, 957 01 Bánovce na Bebravou, IČO: 36 314 714, zast.: LÖWY & LÖWY s. r. o., so sídlom Slowackého 56, 821 04 Bratislava, IČO: 47 236 230, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 3.5.2018, číslo: PO/BEZ/2017/5299 O-161/2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/75/2018-56 zo dňa 25. júna 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamieta

Účastníkom náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Inšpektorát práce Trenčín (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. IPTN/KHIP/ROZ/2018/079 070/2016/2.1/G zo dňa 24.01.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 33.000 Eur podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o inšpekcii“) za porušenie povinnosti podľa § 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o BOZP“) v spojení s § 4 ods. 2 a bod 2.8. prílohy č. 1 nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov (ďalej len „nariadenie vlády“) na tom základe, že žalobca ako zamestnávateľ nezabezpečil, aby pracovný prostriedok - linka na opracovanie dreva GABBIANI, výrobca: Brevetti Gabbiani S.p.A., typ TM 48, výr. č. 1955, rok výroby: 1974, umiestnený

v strojovej dielni (ďalej len „pracovný stroj“), bol vybavený krytom alebo ochranným zariadením, ktoré zabráni prístupu do zóny nebezpečenstva, alebo takým zariadením, ktoré zastaví pohybujúce sa nebezpečné časti skôr, ako sa siahne alebo vstúpi do zóny nebezpečenstva, pričom porušenie uvedenej povinnosti bolo v príčinnom súvisi so závažným pracovným úrazom s ťažkou ujmom na zdraví zamestnanca J. X. (ďalej len „poškodený“ alebo „zamestnanec“).

2. Na žalobcovo odvolanie žalovaný rozhodnutím č. PO/BEZ/2017/5299 O-161/2018 z 3.5.2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

3. Podľa názoru žalovaného bolo v konaní jednoznačne preukázané, že pohyblivé časti pracovného prostriedku neboli vybavené krytom alebo iným ochranným zariadením, ktoré by zabránilo prístupu do zóny nebezpečenstva, alebo zastavilo nebezpečné hybné časti pracovného prostriedku a to aj napriek skutočnosti, že uvedené bezpečnostné opatrenie na pracovisku bolo určené žalobcom. Žalovaný v tejto súvislosti podotkol, že na pracovisku nebola vymedzená zóna nebezpečenstva, napriek tomu, že prevádzkovo-bezpečnostný predpis linky vypracovaný žalobcom zakazuje pracovníkovi sa približovať k hybným častiam stroja.

4. Žalovaný konštatoval, že z relevantnej právnej úpravy jednoznačne vyplýva nemožnosť prevádzkovať pracovný prostriedok bez prijatia opatrení na bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci zamestnancov.

5. Vo vzťahu k zistenej prítomnosti alkoholu v krvi poškodeného zamestnanca v čase úrazu žalovaný uviedol, že nebolo preukázané, že táto skutočnosť mala vplyv na konanie poškodeného. Zamestnanec podľa názoru žalovaného postupoval ako obvykle a nevykazoval známky únavy a požitia alkoholu a za predpokladu, že by pracovný prostriedok bol vybavený ochranným prostriedkom, k poškodeniu zdravia by nemohlo dôjsť ani v prípade, ak by bol zamestnanec pod vplyvom alkoholu.

6. Ani s námietkou týkajúcou sa ťažkej ujmy na zdraví poškodeného zamestnanca sa žalovaný nestotožnil. Podľa jeho názoru je z prvostupňového rozhodnutia zrejmé, akými právnymi úvahami sa správny orgán riadil a na základe konkrétnych dôkazov preukázal, že ide o konkrétnu formu ťažkej ujmy na zdraví. Prvostupňový správny orgán sa podľa názoru žalovaného vysporiadal aj s návrhom žalobcu na vykonanie znaleckého skúmania v tomto smere.

II.

Konanie pred krajským súdom

7. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) a navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného. Bol toho názoru, že v prejednávacom prípade absentuje kauzálny nexus medzi porušením zákona o BOZP z jeho strany a pracovným úrazom zamestnanca. Mal za to, že rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá mala vplyv na vznik úrazu, bolo požitie alkoholu zo strany zamestnanca. Podľa názoru žalobcu existujú dôvodné pochybnosti o správnej právnej kvalifikácii úrazu ako ťažkej ujmy na zdraví.

8. Žalobca sa nestotožnil s názorom žalovaného, že požitie alkoholu nemalo vplyv na pracovný úraz zamestnanca. Tvrdil, že uvedené tvrdenie je v rozpore s obsahom administratívneho spisu, keďže poškodený svojim konaním závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu a požitie alkoholu predstavovalo bezprostrednú príčinu vzniku pracovného úrazu. Poškodený podľa názoru žalobcu v dôsledku požitia alkoholu porušil bezpečnostné predpisy tým, že vstúpil do zóny nebezpečenstva.

9. Podľa žalobcu neexistuje taký ochranný kryt, ktorý by zabezpečil úplnú ochranu obsluhy pracovného stroja, ak zamestnanec vykonáva prácu pod vplyvom alkoholu. Tvrdil, že v správnom konaní nebolo preukázané, že ak by sa na pracovnom stroji nachádzal ochranný kryt, nedošlo by k pracovnému úrazu. Namietal, že správne orgány nevykonali ním navrhnutý znalecký dôkaz a mal za to, že v odbornom vyjadrení, na ktoré poukazovali, absentuje posúdenie v tom smere, či by ochranný kryt úplne eliminoval riziko pracovného úrazu.

10. Rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov považoval žalobca za nepreskúmateľné, nakoľko v nich absentuje právna úvaha o vyhodnotení dôkazov. Poukázal na to, že žalovaný sa nevysporiadal s jeho námietkou týkajúcou sa závažnosti pracovného úrazu, pričom zaujal názor, že úraz nemožno kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví z dôvodu straty niektorého z prstov ani krívania. Podľa názoru žalobcu nejde ani o stratu alebo podstatné zníženie pracovnej spôsobilosti, pretože poškodený nastúpil opätovne do zamestnania na to isté pracovné miesto.

11. Žalovaný v písomnej reakcii navrhoval žalobu zamietnuť. Zotrval na svojom postoji, že bezprostrednou príčinou vzniku pracovného úrazu bola absencia ochranného krytu na pracovnom stroji. Naďalej tvrdil, že pokiaľ by bol pracovný stroj opatrený ochranným krytom, k pracovnému úrazu by nemohlo dôjsť ani v prípade, ak by zamestnanec bol pod vplyvom alkoholu. V súvislosti so žalobnou námietkou o absencii príčinnej súvislosti medzi pracovným úrazom a porušením zákona o BOZP žalovaný uviedol, že právne predpisy jednoznačne ustanovujú povinnosť žalobcovi vybaviť pracovný stroj ochranným krytom. Rovnako túto povinnosť ustanovoval aj dokument žalobcu označený ako „Hodnotenie pracovných a zdravotných rizík pri práci a prijaté bezpečnostné opatrenia na zníženie rizika“, napriek tomu ochranný kryt nebol na predmetom zariadení nainštalovaný.

12. V súvislosti s námietkou o znaleckom skúmaní žalovaný uviedol, že sa s ňou vysporiadal už prvostupňový správny orgán a preto akékoľvek úvahy o možnom vzniku úrazu „za každých okolností“ by v prípade znaleckého skúmania boli len predpokladmi a odhadmi. V prvostupňovom rozhodnutí sa podľa názoru žalovaného správny orgán vysporiadal aj s otázkou posúdenia pracovného úrazu ako ťažkej ujmy na zdraví, ktoré hodnotenie bolo založené na lekárskom posúdení zdravotného stavu.

13. Krajský súd postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) správnu žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v rozpore so zákonom.

14. V súvislosti s námietkou žalobcu o príčine vzniku pracovného úrazu krajský súd akcentoval, že nakoľko na zariadení nebol osadený ochranný kryt, ktorý by poskytol obsluhujúcemu zamestnancovi potrebnú mieru ochrany pred vznikom pracovného úrazu, je správnym záver, že žalobca ako zamestnávateľ nevykonal všetky potrebné opatrenia na zabránenie vzniku pracovného úrazu. Zo spôsobu pracovného postupu, ktorý poškodený opísal a ktorý bezprostredne predchádzal vzniku pracovného úrazu, so zreteľom na konštrukciu ochranného krytu, ktorý vyplynul z fotodokumentácie obsiahnutej v administratívnom spise, vrátane konštrukcie samotnej pracovnej linky, krajský súd ustálil, že k pracovnému úrazu by v prípade umiestnenia krytu nedošlo, pretože ostatný priestor vytvorený ochranným krytom určený na podávanie opracovávaného dreveného dielu znižuje na minimum možnosť, aby v prípade pošmyknutia ruky došlo k prístupu do zóny nebezpečenstva a k zachyteniu prstov ruky o prítlačné pásy pracovného stroja. V kontexte prezentovaných záverov sa krajský súd priklonil k argumentácii žalovaného, že absencia ochranného krytu bola rozhodujúcou skutočnosťou, bez ktorej by k pracovnému úrazu nedošlo.

15. Ani s námietkou žalobcu týkajúcou sa znaleckého dokazovania sa krajský súd nestotožnil. Zanedbanie povinností vyplývajúcich z právnych predpisov na úseku zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia zamestnancov pri práci bolo podľa názoru krajského súdu preukázané bez akýchkoľvek pochybností. K vyhodnoteniu pracovného úrazu ako ťažkej ujmy na zdraví vyslovil krajský súd názor, že amputácia 2. a 3. prsta a nemožnosť dovrieť 4. a 5. prst do dlane viac ako 5 cm zapríčinila funkčnosť pravej ruky na úrovni amputovaného zápästia. Preto sa stotožnil so záverom, že v dôsledku pracovného úrazu bola pravá ruka poškodeného zmrzačená a jeho zranenie možno kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví. V tejto súvislosti krajský súd podotkol, že kvalifikácia závažnosti pracovného úrazu zo zdravotného hľadiska je vo výlučnej kompetencii príslušného lekára a je záväzným podkladom pre inšpekciu práce pri vyšetrení príčin pracovného úrazu.

16. Krajský súd preto považoval za správny záver, že povaha poškodenia zdravia zamestnanca zostala

zachovaná aj s odstupom 1,5 roka, čo je dostatočný čas na ustálenie jeho zdravotného stavu pre účely posúdenia závažnosti poranení a tým aj povahy pracovného úrazu.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

17. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S.s.p. a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

18. Sťažnostný bod o nesprávnom procesnom postupe sťažovateľ zdôvodnil tým, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny. Krajský súd sa podľa jeho názoru nevysporiadal so žalobnými bodmi, predovšetkým s námietkou ustálenia príčinnej súvislosti porušenia povinnosti s pracovným úrazom poškodeného zamestnanca a s námietkou kvalifikácie úrazu ako ťažkej ujmy na zdraví. Ignoroval tiež jeho námietky, že zamestnanec vstúpil do zóny nebezpečenstva pod vplyvom alkoholu.

19. Vo vzťahu k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci sťažovateľ zotrval na svojom postoji, že bezprostrednou príčinou pracovného úrazu bolo požitie alkoholu zo strany zamestnanca, v dôsledku čoho zamestnanec porušil bezpečnostné predpisy a nerešpektoval zákaz vstupu do zóny nebezpečenstva. V tomto smere podľa sťažovateľa neobstoja závery krajského súdu, pretože krvná skúška bola vykonaná s odstupom času a preto je zrejmé, že hladina alkoholu v krvi zamestnanca v čase pracovného úrazu bola vyššia.

20. Podľa sťažovateľa sa krajský súd bez náležitého odôvodnenia priklonil k právnej argumentácii žalovaného, že inštalácia ochranného krytu by eliminovala možnosť vzniku pracovného úrazu zisteným spôsobom. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukazoval na úvahy krajského súdu a tvrdil, že neexistuje taký kryt, ktorý by v plnom rozsahu ochránil obsluhu pred úrazom, najmä v prípadoch výkonu práce pod vplyvom alkoholu.

21. Sťažovateľ trval na tom, že absentuje príčinná súvislosť medzi porušením zákona o BOZP a vznikom pracovného úrazu a tvrdil, že v konaní nebolo preukázané, že ak by na pracovnom stroji bol nainštalovaný ochranný kryt, pracovný úraz by nevznikol. V súvislosti s pracovným strojom sťažovateľ zdôrazňoval, že bol nainštalovaný v zmysle príslušnej dokumentácie.

22. Namietal nesprávne posúdenie ťažkej ujmy na zdraví zamestnanca a poukazoval na to, že poškodený zamestnanec opätovne nastúpil do práce k rovnakému zamestnávateľovi a vykonáva rovnaký druh práce. Nestotožnil sa ani so záverom, že všeobecný lekár je spôsobilý posúdiť charakter ujmy poškodeného. Podľa mienky sťažovateľa je uvedená otázka zásadná, pretože od povahy ujmy na zdraví sa odvíja výška pokuty. Preto naďalej trval na tom, že na posúdenie ujmy je nevyhnutná odborná správa vydaná spôsobilou osobou.

B)

23. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. V písomnom vyjadrení v podstate zotrval na stanoviskách vyslovených v napadnutých rozhodnutiach a právnej argumentácii uvedenej vo vyjadrení k žalobným bodom.

IV.

Právne závery kasačného súdu

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote

(§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. c/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

25. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že sťažovateľ nahlásil vznik pracovného úrazu dňa 08.07.2016. Podľa obsahu záznamu o registrovanom pracovnom úraze zo dňa 11.7.2016 pri opracovávaní drevených dielcov na linke GABBIANI-TN 48 došlo k zachyteniu prstov pravej ruky poškodeného zamestnanca o vrchné prítlačné pásy a k následnému zraneniu. Zo správy o výsledkoch krvného vyšetrenia zo dňa 08.07.2016 bolo v krvi poškodeného namerané 0,86 promile alkoholu.

26. Z výpovedí svedkov W. a D. zo dňa 08.08.2016 vyplýva, že keď poškodený začal pracovať na pracovnom stroji, nejavil známky požitia alkoholu. Podľa zápisníc o podaní informácií J. Š., J. U. a J. Š. sa na pracovnom stroji nenachádzali žiadne ochranné prvky. Z výpovede poškodeného zamestnanca zo dňa 17.08.2016 vyplýva, že pred úrazom pritlačal dielec k pravítku, pričom pravú ruku mal vpredu z boka dielca a ľavou rukou pritlačal časť dielca. Pri tlačení mu ruku vtiahlo do podávacieho zariadenia, keď sa mu dlaň ruky pošmykla a dostala sa do podávacieho zariadenia.

27. Zo zápisnice z ohliadky miesta prvostupňového správneho orgánu zo dňa 08.07.2016 vyplýva, že v čase vzniku pracovného úrazu pracovný stroj nebol vybavený krytom alebo iným ochranným zariadením, ktoré by zabránilo prístupu do zóny nebezpečenstva alebo zariadením, ktoré zastaví pohybujúce sa nebezpečné časti skôr, ako dôjde k vstupu do zóny nebezpečenstva. Z odborného stanoviska č. 05505/4/2016 zo dňa 20.9.2016 spoločnosti Technická inšpekcia, a.s., vyplýva, že pri kontrole pracovného stroja bolo zistené porušenie prílohy č. 1 ods. 2.8. nariadenia vlády, keďže pracovný stroj nebol opatrený ochranným krytom na konci podávača. Z lekárskej správy MUDr. Róberta Jačka zo dňa 8.6.2017 vyplýva, že poškodenému zamestnancovi bol na pravej ruke amputovaný palec, 2. a 3. prst, pričom 4. a 5. prst do dlane nedovrie.

28. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 392/2016/2.1/P IPTN/KAHIP/ROZ/2017/353 zo dňa 12.6.2017 uložil žalobcovi pokutu vo výške 33.000 €. Na žalobcovo odvolanie žalovaný rozhodnutím č. OPS/BEZ/2016/5299 O-534/2017 zo dňa 30.8.2017, prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie z dôvodu, že výrok rozhodnutia je nepreskúmateľný vo vzťahu k naplneniu znakov ťažkej ujmy na zdraví a jej následného vplyvu na uloženie výšky pokuty. Podľa vyjadrenia sťažovateľa zo dňa 22.11.2017 poškodený zamestnanec ukončil práceneschopnosť dňa 05.07.2017 a naďalej vykonáva rovnaký druh práce. Podľa potvrdenia všeobecného lekára pre dospelých MUDr. H. J. z 01.12.2017 poškodený utrpel dňa 8.7.2016 pracovný úraz s ťažkou ujmu na zdraví formou zmrzačenia a straty alebo podstatného zníženia pracovnej spôsobilosti.

29. Krajský súd vychádzal pri hodnotení žalobných námietok zo skutkových zistení zrekapitulovaných v predchádzajúcich bodoch tohto rozsudku. Kasačný súd je toho názoru, že svoje závery zrozumiteľne odôvodnil a vyjadril sa ku všetkým rozhodujúcim otázkam, ktoré spochybnil sťažovateľ v správnej žalobe. Preto neobstojí tvrdenie sťažovateľa, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný a arbitrárny.

30. Správny súd dostatočne zdôvodnil svoje stanovisko vo vzťahu k ustáleniu príčiny vzniku pracovného úrazu, ako aj vo vzťahu k posúdeniu ťažkej ujmy poškodeného zamestnanca. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje stručné zhrnutie podstatných argumentov sťažovateľa (bod 2), prehľad aplikovaných právnych noriem (body 32 až 38), ako aj posúdenie skutkových a právnych záverov správnym súdom vo vzťahu k ustáleniu príčiny vzniku pracovného úrazu (body 41 až 43) a aj k vzniku ťažkej ujmy na zdraví poškodeného zamestnanca (bod 44 a 45). Závery krajského súdu dávajú jasnú odpoveď na predstreté námietky sťažovateľa a obsahujú informáciu o tom, prečo neprijal ponúknutú argumentáciu, že príčinou vzniku pracovného úrazu bol vplyv alkoholu na zamestnanca, ale absencia

ochranného krytu podávača pracovného stroja. Krajský súd reflektoval aj na povahu zranenia pravej ruky vo vzťahu k ustáleniu ťažkej ujmy na zdraví zamestnanca, a to aj v súvislosti s lekáorskými správami, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu. Subjektívna nespokojnosť sťažovateľa s právnym názorom krajského súdu ešte neodôvodňuje záver o nepreskúmateľnosti rozsudku v časti ustálenia príčiny vzniku pracovného úrazu a ťažkej ujmy na zdraví poškodeného. Napokon, právne úvahy krajského súdu v tomto smere sú predmetom ostatných sťažnostných bodov sťažovateľa o nesprávnom posúdení veci po právnej stránke.

31. K namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu príčinnej súvislosti vzniku pracovného úrazu kasačný súd uvádza, že krajský súd dôvodne odmietol argumentáciu sťažovateľa, že bezprostrednou príčinou pracovného úrazu bol vplyv alkoholu na konanie zamestnanca. Pre vznik pracovného úrazu totiž nebolo rozhodujúce, či a do akej miery prispelo k pošmyknutiu pravej ruky zamestnanca pri obsluhu stroja pôsobenie alkoholu, ale skutočnosť, že sťažovateľ porušil právnú povinnosť opatriť stroj ochranných krytom, ktorý by úrazom tohto typu zabránil. Poškodený zamestnanec bezpochyby poniesie následky porušenia zákazu nastúpenia do zamestnania pod vplyvom alkoholu, avšak pre vznik zodpovednosti sťažovateľa za prejednávaný správny delikt nebolo porušenie povinnosti zamestnanca rozhodujúce. Otázka príčinnej súvislosti medzi porušením zákona o BOZP zo strany sťažovateľa a pracovným úrazom bola vyhodnotená správne v tom zmysle, že ak by sa na pracovnom stroji nachádzal ochranný kryt, nedošlo by k tomu skutkovému dej, ktorý viedol k pracovnému úrazu. Kasačný súd sa v tomto kontexte stotožnil s názorom krajského súdu, že sťažovateľ nevykonal všetky potrebné ochranné opatrenia vyplývajúce z právnych predpisov, v dôsledku čoho došlo k vzniku pracovného úrazu.

32. Právna úprava ustanovuje minimálne štandardy bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ktoré bol sťažovateľ povinný zabezpečiť v súvislosti s uvedením predmetného pracovného prostriedku do používania (§ 4 ods. 1 v spojení s prílohou č. 1 nariadenia vlády). Pokiaľ sťažovateľ nezabezpečil ani stanovené minimálne bezpečnostné štandardy, sám sa vystavil riziku sankčného postihu zo strany správnych orgánov, bez zreteľa na to, či zamestnanec stroj obsluhoval pod vplyvom alkoholu. Z výpovede poškodeného zamestnanca zo dňa 17.08.2016 vyplýva, že pri pritláčaní časti dreveného dielca sa mu dlaň ruky pošmykla a ruku mu vtiahlo do podávacieho zariadenia. Išlo teda o obvyklú činnosť spojenú s obsluhou zariadenia.

33. Účelom stanovených štandardov na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je vytvoriť pre zamestnancov také pracovné podmienky, aby zamestnávateľ prijatím bezpečnostných opatrení (aspoň minimálnych zákonných bezpečnostných štandardov) v čo najväčšej miere eliminoval riziko vzniku pracovného úrazu v súvislosti s používaním pracovných prostriedkov. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že umiestnenie ochranného krytu rizikovej pracovnej časti stroja by predstavovalo účinnú ochranu pre poškodeného zamestnanca, pretože by zabránilo vtiahnutiu jeho pravej ruky do podávača, či už bol zamestnanec pod vplyvom alkoholu alebo nie. Skutočnosť, že pohyblivé časti pracovného stroja predstavujú vysoké riziko vzniku pracovného úrazu, si napokon uvedomoval i sťažovateľ, keďže z dokumentu, ktorý vypracoval samotný sťažovateľ na úseku BOZP (označeného ako „Hodnotenie pracovných a zdravotných rizík pri práci a prijaté bezpečnostné opatrenia na zníženie rizika“) vyplýva, že opatrenie pracovného stroja ochranným zariadením počas používania predstavuje zásadný prvok bezpečnosti a ochrany zdravia zamestnancov pri práci s uvedeným strojom. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje i na totožné závery odborného stanoviska č. 05505/4/2016 zo dňa 20.9.2016 spoločnosti Technická inšpekcia, a.s.

34. Kasačný súd môže len súhlasiť s názorom sťažovateľa, že nemôže zodpovedať za pracovné úrazy, ktoré nastanú na pracovisku, ak zamestnanec poruší pracovnú disciplínu tým, že pracuje pod vplyvom alkoholu, avšak za podmienky, že sťažovateľ splní všetky stanovené opatrenia na úseku bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Ako už kasačný súd naznačil, výkon práce zo strany zamestnanca pod vplyvom alkoholu môže mať právne dôsledky v pracovnoprávnom vzťahu medzi zamestnancom a zamestnávateľom, alebo v prípadnom spore o náhradu škody, avšak uvedená skutočnosť podľa názoru kasačného súdu nemá vplyv na deliktuálnu zodpovednosť sťažovateľa, keďže sťažovateľ porušil

povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov na úseku BOZP, v dôsledku čoho zamestnanec utrpel ťažkú ujmu na zdraví.

35. Ani s námietkou vo veci nesprávnej kvalifikácie ťažkej ujmy na zdraví poškodeného sa kasačný súd nestotožnil. Skutočnosť, že v prípade poškodeného zamestnanca ide o pracovný úraz s ťažkou ujmu na zdraví, bolo konštatované lekármi MUDr. G. W. a MUDr. J. H. v oznámeniach zo dňa 08.07.2016, ako aj MUDr. H. J. dňa 22.01.2018. Z lekárskeho správ, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu, vyplýva, že poškodený zamestnanec utrpel amputáciu palca, 2. a 3. prsta pravej ruky a funkčnosť 4. a 5. prsta je významne obmedzená, keďže nedovrú do 5 cm do dlane. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že ak ide o stratu dvoch prstov, ktorá obmedzuje fyziologickú funkciu ruky a znemožňuje jej normálne používanie spôsobom, ako je to u človeka zdravého. Podľa práva sa jedná o zmrzačenie, pričom ani tá okolnosť, že poškodený si postupne môže osvojiť používanie ostatných prstov namiesto chýbajúcich prstov, nemôže nič zmeniť na povahe zranenia (Burda, E., Čentěš, J., Kolesár, J., Kordík, M., Mencerová, I., Mularčík, O., Prokejšová, M., Tobiášová, L., Vráblová, M., Záhora, J.. Trestný zákon. 1. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 790). Zranenie poškodeného bolo ošetrovateľmi charakterizované ako drvivé stratové poranenie pravej ruky a bolo kvalifikované ako ťažká ujma na zdraví. Z lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na prácu z 10.07.2017 taktiež vyplýva, že poškodený nesmie vykonávať prácu, pri ktorej je nevyhnutná jemná motorika prstov pravej ruky a práca, pri ktorej je potrebná väčšia úchopová sila pravej ruky.

36. Vo vzťahu k ostatnej kasačnej námietke sťažovateľa, podľa ktorej neobstojí potvrdenie vydané MUDr. H. J. z dôvodu, že ako všeobecný lekár nie je spôsobilá posúdiť charakter ujmy poškodeného, je kasačný súd v zhode so záverom ustáleným krajským súdom, že kvalifikácia závažnosti pracovného úrazu zo zdravotného hľadiska je vo výlučnej kompetencii poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a je závažným podkladom pre žalovaného vo vzťahu k ukladaniu sankcie za správny delikt (§ 17 ods. 10 zákona o BOZP). V tejto súvislosti kasačný súd opätovne zdôrazňuje, že kvalifikácia ťažkej ujmy na zdraví poškodeného bola konštatovaná aj zo strany MUDr. J. Q. a MUDr. G. W., ošetrovateľmi lekárov so špecializáciou z oblasti chirurgie dňa 08.07.2016.

37. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

38. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.